

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Suspicatos tamen dæmones, Christu[m] esse Filium Dei: & cur voluerint in porcos immitti?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

simento in duebatur, neg. in domo manebat, nemo enim eum propter Marc. 5. 9.
sævitium recipere audebat. Sed non timuit hanc eius sævitium Luc. 8. 20.
Dominus; jure suo, potestate sua vsus, imperando jussit eum fa-
cessere: dicebat enim illi, Exi, immunde spiritus, ab homine isto. Qua Marc. 5. 8.
in re multa admiranda sunt, & vis imperij, & tot potentissimo-
rum spirituum cessio, & eorum petitio, & denique etiam impe-
tratio. Itaque è S. Thoma recolendum est, dæmones diuinitus
impeditos fuisse, quò minus multa de Christo agnoscerent, quæ
non impediti natura sua facile cognouissent. Audijssent enim
Angelum Gabrielem dicentem: Ecce concipes in utero, & paries Luc. 1. 31.
filium, & vocabis nomen eius Iesum. Hic erit Magnus, & Filius Al-
tissimi vocabitur, &c. Audijssent Elisabetham dicentem: Et unde Luc. 1. 43.
hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me? Cognouissent ex
multis alijs testimonij, Christum esse Filium Dei. Sed id ab-
conditum est ab oculis eorum, usque ad initium prædicationis
Christi; si enim cognouissent certò, non tentassent eum, sed id-
circo eum tentarunt, ut exploratè id cognoscerent: Si Filius Matth. 4. 3.
Dei es, die, ut lapides isti panes fiant: Et: Si Filius Dei es, mitte te
deorsum. Post hanc temptationem autem certò sciuerunt dæmones,
illum verum Dei Filium, & Messiam esse. Hinc legimus: Et non Marc. 1. 34.
sinebat ea loqui, quoniam sciebant eum, item: Exibant autem dæmonia Luc. 4. 41.
à multis clamantia, & dicentia, quia tu es Christus Filius Dei, & in-
crepans non sinebat ea loqui, quia sciebant eum esse Christum. Interim
nihilominus mysterium mortis eius, quod: ea ratione homines Vide S. Au-
ab ipsorum tyrannide esset liberatus, credibile est, non beae gustin. 1. 9. de-
cognouisse. Si enim certò cognouissent, vtique conati essent
eius mortem impedire, quam non impediuerunt, sed promoue-
runt. Quia miserunt in cor Iudæ, ut eum traderet: &, ut non. Ioan. 13. 22.
nulli putant, ijdem dæmones, paulò pòst, cùm certius cognouissent, quorsum Passio Christi tenderet, illam per vxorem Pilati
impedire voluerunt: Nihil tibi, & justo illi: ait, multa enim passum Matth. 27. 19.
hodie per vi sum propter eum. Sed haud satis conuenit inter Autho-
res, num somnium istud à dæmonibus, vel ab Angelis, vel à na-
tura profectum sit.

Interim dæmones, qui ex his duobus ejecti sunt, vim im-
perij tanti sentientes (ut cùm tot essent, & tam saui, & tamen

M m ad

XI.

274 Cap. XXVI. Decima morb. causs gloria Dei ex potētia &c. elucen.

ad præceptum eius cedere cogerentur) haud obscurè indicarunt, se eum pro Dō habuisse, à quo solo tantopere poterant cruciari, & torqueri ante tempus, hoc est, in gehennam mitti, extra quam quidem sua secum supplicia circumferunt, minus tamen puniuntur nunc, quia & vagandi per mundum, & hominibus nocendi potestatem habent, quam non sunt post diem judicij habituri.

Matth. 8. 29 Hinc clamauerunt, dicentes: Quid nobis, & tibi, Iesu Fili Dei? Vemisti huc ante tempus torquere nos? dum inuitos eis, & novo creciatu addito exire hinc cogis. Hinc ijdem dāmones, rogabant eñ, dicentes: Si eis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum, & non in abyssum, quo suo, hoc est, judicij extremi tempore mittentur.

Iob. 30. 22. Potest autem vel hinc intelligi, infernum esse terram miseriae & tenebrarum, & magni horroris, cū superbi illi spiritus, in ipsis porcis, sordidissimis & fœdissimis animalibus, quām in illo, manifest habitare. At cur petierunt, ut mitterentur in porcos? Eisi enim in abyssum non essent missi, tamen in montes, aut in vastam aliquam solitudinem potuissent mitti, sicut Raphaēl Angelus apprehendit dāmonium, & religavit illud in deserto superioris Egypti.

Dua caussæ ab Authoribus afferuntur. Nam D. Chrysostomus existimat, dāmones hoc idcirco petiuisse, ut incolæ illius civitatis, porcorum affecti damno, Christum non reciperen: qui sanè, Matth. 8. 34 ob id ipsum damnum, rogabant eum, ut transiret à finibus suis.

Cum qua caussa, non pugnat illa altera; quod dāmones odio hominum id fecerint, quorum corporibus si nocere non possunt, saltē jumentis, pecoribus, alijsque bonis nocent. Atque hanc caussam indicauit Magnus ille Hilarion, quando è camelō satanam exturbauit: qui id non solum exemplo Iobi, sed etiam ex hoc loco docuit. Et malitia ipsa diaboli facile persuaderet, quid ille petit, id eum in exitium hominum petere.

XII.

At verò cur ei Christus annuit? Rupertus putat, Iudeos eius regionis, contra legem porcos habuisse; atque idcirco Christum illos, in qua re peccabant, in ea & multare voluisse. Quæ Ioseph. li. 17. responso bona esset, si non Iosephus scriberet, Gadaram, & alias antiqu. cap 13. vicinas ciuitates Græcæ religionis fuisse, ideoque & porcos habuisse. Etsi enim Gadara propriè ad regnum Iudeæ pertinebat, tamen à Césare fuerat Græcis ad habitandum attributa. Quia vero

S Hieronym
in vita S. Hi-
larionis.